

Seguridade pública e constitución

Seguridad pública y constitución

Public safety and constitution

51
Regap

CASINO RUBIO, MIGUEL
Ed. Tecnos, Madrid, 2015

Regap

RECENSIONES

A obra *Seguridad pública y constitución* foi galardoada co I Premio Internacional de Investigación "Instituto García Oviedo", que persegue fomentar a investigación e a súa difusión no ámbito do dereito administrativo. Con este premio recompénsase o grande esforzo que levou a cabo o seu autor, Miguel Casino Rubio, para escribir un libro cuxa lectura, máis que necesaria, resulta imprescindible, non só para especialistas na materia, senón tamén para todos aqueles que desexen internarse no significado dos conceptos constitucionais de "orde pública", "seguridade pública" e "seguridade cidadá". Non hai ningunha dúbida de que a seguridade pública ou cidadá, ou a orde pública, representan hoxe en día unha das principais preocupacións cidadás, e por iso a tarefa realizada por CASINO adquire unha importancia capital.

A obra estrutúrase en cinco capítulos. O primeiro deles ocúpase dun dos principais obxectivos perseguidos por esta, que é o de resolver o problema da distribución de competencias entre o Estado e as Comunidades Autónomas, que ten a súa referencia no artigo 149.1.29ª CE e a súa expresión clave na "seguridade pública". Neste sentido, CASINO expresa a necesidade de determinar o que debe entenderse por "seguridade pública" nun Estado descentralizado, xa que a pesar de que o artigo 149.1.29ª CE lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva nesa materia, concédelles ás comunidades autónomas a posibilidade de crear policía na forma que se estableza nos respectivos estatutos no marco do que dispoña unha lei orgánica. Este escenario complicase polo feito de que a CE menciona tamén os termos de "orde pública" e "seguridade cidadá" con aparente confusión e indeterminación, o que dificulta en boa

medida a tarefa de depuración do significado da materia constitucional "*seguridade pública*". Neste contexto, non é estrañar que tanto o lexislador autonómico como o estatal utilicen os mencionados termos sen seguir aparentemente ningunha regra fixa, o cal se reflicte nunha serie de exemplos citados por CASINO no capítulo I da súa obra.

Co fin de indagar no significado destes tres conceptos, CASINO expón no capítulo II algunhas das opinións doutrinarias existentes sobre "*seguridade pública*", "*orde pública*" e "*seguridade cidadá*". Deste xeito, o autor aborda tanto a doutrina administrativa como a constitucionalista, e demostra que a maior parte das obras examinadas só veñen confirmar a confusión dominante, sen botar moita luz á distinción entre os tres conceptos mencionados.

De forma sistemática, e tras estudar as opinións doutrinarias máis relevantes, CASINO dedica o capítulo III da súa obra a examinar o significado que a xurisprudencia do Tribunal Constitucional lle outorga a cada un dos tres termos constitucionais. Neste sentido, pon de manifesto que existen múltiples sentenzas do Tribunal Constitucional sobre o concepto de "*seguridade pública*", nas que o dito tribunal intenta con moito esforzo identificar un criterio que sirva de distinción, entendendo que os corpos e forzas de seguridade se configuran como a pauta máis axeitada de delimitación; así, para o Tribunal Constitucional toda acción ou servizo policial encaixa no artigo 149.1.29 CE, pondo de relevo que outros aspectos e funcións distintas das que lles corresponden aos corpos e forzas de seguridade, e atribuídas a outros órganos e autoridades administrativas, compoñen igualmente aquel concepto. Non obstante, e malia que das sentenzas examinadas poden extraerse afirmacións decisivas e ata declaracións exactas sobre o significado constitucional da materia de "*seguridade pública*", resultan de especial interese as valoracións que o autor realiza acerca do establecido nesas resolucións, xa que plasma de forma concisa e esclarecedora unha serie de consecuencias derivadas de converter os corpos e forzas de seguridade na única vara de medir que non deben ser pasadas por alto.

Unha vez examinada tanto a doutrina como a xurisprudencia constitucional, CASINO intenta levar a cabo unha reconstrución dos conceptos en cuestión. Deste xeito, no capítulo IV, trata de definir e diferenciar a "*seguridade pública*", a "*orde pública*" e a "*seguridade cidadá*", facendo fincapé na importancia de distinguir a policía de seguridade das policía administrativas especiais, xa que as segundas carecen de competencia para o mantemento da seguridade e da orde pública.

Por último, o autor considera necesario facer unha referencia á "*seguridade privada*". Así, no capítulo V do libro deixa constancia de que a seguridade privada é en si mesma seguridade pública, aínda que prestada por suxeitos privados. Considero que a inclusión deste último capítulo é un total acerto, posto que as precisións que nel se consagran lle permiten ao lector obter unha visión global e reforzada do significado da materia de "*seguridade pública*"; deste modo, considero moi oportuno que CASINO incida na idea de que no noso ordenamento só existe un tipo de seguridade: a seguridade pública ou cidadá, cuxa competencia lle corresponde de forma exclusiva ao Estado.

Pódense resaltar innumerables facetas da obra, como os minuciosos extractos que realiza o autor da mellor doutrina administrativa e xurisprudencial, a extraordinaria análise e valoración da xurisprudencia constitucional existente ao respecto, o gran volume de fontes consultadas, ou a clara e comprensible forma en que se trata unha cuestión tan problemática como a exposta. Por todo iso, este libro configúrase, sen dúbida ningunha, como unha

obra de indispensable consulta, e como un inmejorable punto de partida para aqueles que pretendan abordar o significado duns conceptos constitucionais tan importantes como imprecisos e confusos.

Antía Boo Corral

Graduada en Dereito

Universidade de Santiago de Compostela (Galicia, España)

antia_bc@hotmail.com

regap

RECENSIONES